

1. (7-2) Хороші які стали ноги твої в черевичках, князівно моя! Заокруглення стегон твоїх мов намисто, руками мистецькими виточене!

2. (7-3) Твоє лоно немов круглотачена чаша, в якій не забракне вина запашного! Твій живіт сніп пшениці, оточений тими лілеями!

3. (7-4) Два перса твої немов двоє сарняток близнят!

4. (7-5) Твоя шия як башта із кости слонової, твої очі озерця в Хешбоні при брамі того Бат-Рабіму, в тебе ніс немов башта ливанська, що дивиться все в бік Дамаску!

5. (7-6) Голівка твоя на тобі мов Кармел, а коса на голівці твоїй немов пурпур, полонений цар тими кучерями!

6. (7-7) Яка ти прекрасна й приємна яка, о кохання в розкошах!

7. (7-8) Став подібний до пальми твій стан, твої ж перса до грон виноградних!

8. (7-9) Я подумав: виберуся на цю пальму, схоплюся за віття її, і нехай стануть перса твої, немов виноградні ті грона, а пахош дихання твого як яблука!...

9. (7-10) А уста твої як найліпше вино: простує воно до мого коханого, чинить промовистими й уста сплячих!

10. (7-11) Я належу своєму коханому, а його пожадання до мене!

11. (7-12) Ходи ж, мій коханий, та вийдемо в поле, переночуємо в селах!

12. (7-13) Устанемо рано, й ходім у сади-виногради, подивимося, чи зацвів виноград, чи квітки розцвілись, чи гранатові яблуні порозцвітали?... Там кохання своє тобі дам!

13. (7-14) Видадуть пах мандрагори, при наших же входах всілякі коштовні плоди, нові та старі, що я їх заховала для тебе, коханий ти мій!